

nýbrž jen s hlediska povahy výrobků, které určitý závod dle svého hospodářského určení a technického zařízení dává do obchodu, čili jinými slovy s hlediska celkové organizace výrobní, jakou konkrétní závod se vyznačuje. V daném případě uznal žal. úřad, že činnost, jež v závodě i po propuštění členů záv. výboru se prováděla, nutno ještě pokládati za součást procesu výrobního, nezjistil však, jaká jest celková výrobní organizace v závodě, a neuvedl, jak dospěl k závěru, že uvedené druhy činnosti sluší pokládati za součást výroby a nikoli za pouhé úkony expediční. Tato neúplnost provedeného řízení a nař. rozhodnutí jest však vadou podstatnou, pro kterou byla nař. rozhodnutí v této jeho části zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 5909.

Závodní výbory: * Správa závodu může odmítnouti nahlížení do mzdových a platových seznamů podle § 3 lit. b) zák. o záv. výborech z 12. srpna 1921 č. 330 Sb., nebyl-li jí označen důvod, pro který závodní výbor nahlížení se dožaduje.

(Nález ze dne 29. září 1926 č. 19.271).

Věc: Závodní výbor dělnický firmy »Ringhofferovy závody, akc. spol.« v Praze (adv. Dr. L. Souček z Prahy) proti rozhodčí komisi podle zákona o záv. výborech v Praze (za zúč. firmu adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) stran práva závodního výboru nahlížení do mzdových seznamů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžující si záv. výbor oznámil rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Praze, že správa závodu odepřela jeho delegátu nahlížení do mzdových a platových seznamů s odůvodněním, že mohla by tak učiniti jen v určitém případě a se souhlasem zaměstnance, jehož věc se týče, a navrhl, aby rozh. komise uznala, že správa závodu jest povinna k žádosti záv. výboru předložiti členu k tomu určenému mzdové a platové listiny, týkající se zaměstnanců bez jakéhokoliv omezení.

Rozhodčí komise po provedeném ústním líčení nař. nálezem zamítla stížnost záv. výboru a odůvodnila své rozhodnutí takto: Záv. výbor tvrdil při líčení, že správa závodu nebyla oprávněna omezovati jeho právo na nahlížení do mzdových a platových listin, ježto toho potřebuje k plnění úkolů uvedených v § 3 zák. o záv. výborech sub lit. a) a e), kdežto správa závodu hájila náhled, že toliko v případě potřeby a se souhlasem zaměstnance je povinna povoliti nahlížení do mzdových a platových seznamů, a odůvodňovala toto své stanovisko tím, že mzdové a platové listiny obsahují po případě různé poznámky, jako poznámky týkající se exekuce k vymáhání výživného, jež vztahují se na soukromoprávní nároky, zejména na nároky dle § 489 tr. z., a že nelze poznámky takové někomu sdělovati, neboť závod je povinen o soukr. záležitostech svých zaměstnanců zachovati tajemství. V § 4 zák. o záv. výborech není také závodu uložena povinnost, aby sděloval záv. výboru mzdové a platové listiny. Rozh. komise neuznala stížnost záv. výboru důvodnou se zřetelem na ustanovení § 3 lit. b) zák. o záv. výb., neboť člen záv. výboru, pověřený nahlížením do mzdových listin, nesporně

nesdělil správě závodu ničeho o tom, z jakého důvodu potřebuje záv. výbor do mzdových a platebních listin nahlédnouti.

O stížnosti nss uvážil: — — —

Rozh. komise zamítla stížnost záv. výboru proto, poněvadž člen záv. výboru nesdělil správě závodu, z jakého důvodu potřebuje nahlédnouti do mzdových a platových listin, a odůvodnila toto své rozhodnutí poukazem na § 3 lit. b) zák. Bylo tedy řešiti právní otázku, zda z ustanovení § 3 lit. b) vyplývá, že člen záv. výboru musí uvést důvod, ze kterého si žádá nahlížení do mzdových a platových seznamů. Podle cit. ustanovení jest záv. výbor oprávněn nahlížení podle potřeby jedním svým členem do mzdových a platových listin. Oprávnění ono jest tedy dle samého znění zákona vázáno na předpoklad, že jest nahlédnutí z a p o t ř e b í. Dle toho povinnost zaměstnavatele z toho plynoucí není dána, jestliže potřeby takové není. Může proto zaměstnavatel odmítnouti nahlédnutí do mzdových a platových listin, není-li tento předpoklad splněn. Z toho nutně plyne, že zaměstnavateli musí dána býti možnost, aby posoudil, zda in concreto nadešla pro záv. výbor potřeba do mzdových a platových listin nahlédnouti. Toho nelze však dosíci jinak, nežli když záv. výbor resp. člen jeho k tomu delegovaný sdělí správě závodu důvod, ze kterého nahlížení se dožaduje. Je tedy stanovisko, jež rozh. komise ve svém rozhodnutí zaujala, ve shodě se zákonem, a bylo proto stížnost uznati důvodnou, aniž bylo možno zkoumati, které okolnosti jest uznati za případ potřeby nahlédnutí do mzdových a platových listin, zejména, stačí-li k tomu všeobecný poukaz na potřebu plnění úkolů výtčených v § 3 sub lit. a) c) zák., dále, je-li možno nahlédnutí požadovati k účelům statistickým a pod., neboť tyto otázky žal. úřadem řešeny nebyly a vzhledem k petitu záv. výboru řešeny býti nemusely, ba ani nemohly.

Č. 5910.

Státní úředníci: I. Může-li býti do jmenovacího dekretu pojata výhrada pořadí ve prospěch úředníků jiných? — II. Vzdá-li se úředník pořadí ve prospěch určitého úředníka jiného, není tím dotčen poměr pořadí jeho vůči úředníkům jiným.

(Nález ze dne 29. září 1926 č. 19.376).

Věc: Antonín S., Karel G., Dr. Emanuel S., Dr. Ferdinand S. a Dr. Karel K. v Praze (adv. Dr. Jos. Blumenkranz a Dr. Vlad. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu vnitra o služební pořadí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, týkající se služebního pořadí Karla G., zrušuje se pro vady řízení; rozhodnutí, týkající se pořadí Dra Emanuela S. a Antonína St., zrušuje se pro nezákonnost. Stížnosti Dra Ferdinanda S. a Dra Karla K. zamítají se jako bezdůvodné.

Důvody: St-lé vstoupili do policejní, pokud se týče politické služby konc. v roce 1919, případně 1920. Polic. komisaři jmenováni byli Karel G. dekretem zsp-é v Praze ze 4. června 1921, a to s platností od 30. května 1921, Dr. Emanuel S. a Antonín St. dekrety z 30. září 1921,